

tuKobierzyce

BIULETYN SAMORZĄDOWY

MŁODZI MAJĄ GŁOS! / str. 4

**NOWE BOISKO
W WIERZBICACH**
/ str. 3

KS. A. BRANDT
WAŻNA POSTAĆ KOBIERZYC
/ str. 7-10

**SZACHOWY
TALENT**
Z WYSOKIEJ / str. 14

WAŻNE TELEFONY

Biurow Obsługi Klienta Urzędu	71 36 98 130
Gminy Kobierzycze	71 36 98 106
Sekretariat Urzędu Gminy Kobierzycze	71 36 98 125
Biurow Rady Gminy Kobierzycze	71 36 98 120
Kobierzycki Ośrodek Sportu i Rekreacji	71 71 51 200
Kobierzycki Ośrodek Kultury	71 31 11 200
Kobierzyckie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji	71 34 26 041
	71 34 26 042
Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej	71 36 98 000

TELEFONY AWARYJNE

Numer ratunkowy	112
Telefon alarmowy Gminy Kobierzycze	607 727 748
Komisariat Policji w Kobierzycach	47 871 68 40
	47 871 68 41
Pogotowie wodociągowe	602 618 154
Pogotowie kanalizacyjne	602 618 158

SZKOŁY, PRZEDSZKOLA I ŻŁOBKI PUBLICZNE

Szkoła Podstawowa w Kobierzycach	71 31 11 664
Szkoła Podstawowa w Pustkowie Wilczkowskim	71 31 18 391
Zespół Szkolno-Przedszkolny w Bielanych Wrocławskich	71 31 12 793
Zespół Szkolno-Przedszkolny w Tyńcu Małym	71 71 51 800
Zespół Szkolno-Przedszkolny w Pustkowie Żurawskim	71 39 08 550
Zespół Szkolno-Przedszkolny w Wysokiej	71 71 51 599
Przedszkole Samorządowe w Kobierzycach	71 31 11 241
Przedszkole Samorządowe w Ślęzie	71 78 96 899
Żłobek Gminny w Kobierzycach	71 71 51 986
Żłobek Gminny w Wysokiej	71 71 51 985

REDAKCJA

Redaktor naczelna	Agnieszka Jankowska-Jakus
Zastępca redaktor naczelnej	Gracjana Rutkowska
Zespół redakcyjny	Maria Okraszewska Anna Wilisowska Anna Rytarowska Janusz Kołodziej
Opracowanie graficzne, skład i druk	Infomax-Wrocław www.infomax-wroclaw.pl

WYDAWCA

Gmina Kobierzycze	Al. Pałacowa 1 55-040 Kobierzycze
-------------------	--------------------------------------

Wydawca zastrzega sobie prawo do skrótów i korekt nadesłanych tekstów i listów. Materiałów niezamówionych nie zwraca.

Napisz do nas:
tukobierzycze@ugk.pl
@tukobierzycze
www.ugk.pl

**Drodzy Mieszkańcy,
Kochani Uczniowie!**

Nie wiem jak Wy, ale ja zawsze czekałem na wakacje z niecierpliwością. Koniec czerwca oznaczał dla mnie czas bez troski, długich wieczorów na podwórku i wypraw z przyjaciółmi. Dziś, choć obowiązków trochę więcej i z urlopem nie zawsze po drodze, nadal lubię ten moment w roku – kiedy czuć w powietrzu wakacyjny luz i dziecięcą radość.

Przez cały rok szkolny miałem przyjemność odwiedzać uczniów klas ósmych na lekcjach o samorządzie i recyklingu. To były świetne rozmowy i dowód na to, że młodzi ludzie naprawdę chcą dbać o swoje otoczenie i wiedzieć, jak działa ich gmina.

Dlatego bardzo mnie cieszy, że w tym roku swoją działalność rozpoczęła Młodzieżowa Rada Gminy Kobierzycze, która ma już za sobą inauguracyjną sesję. Kolejne działania i pomysły ruszą po wakacjach – a ja z przyjemnością będę im kibicował i wspierał.

Wszystkim uczniom życzę pięknych, bezpiecznych wakacji. Przed Wami czas pikników, półkolonii (które rozeszły się w tym roku jak świeże bułeczki), placów zabaw, boisk, tras rowerowych i aktywnego wypoczynku. Pamiętajcie też, że mamy *Arkalandię*, siłownię pod chmurką i rowery miejskie, z których warto korzystać.

Życzę wszystkim mieszkańcom dużo słońca, odpoczynku i jak najwięcej powodów do uśmiechu!

Robert Kopce
Wójt Gminy Kobierzycze

Pakiet ulg i zniżek dla mieszkańców rozliczających podatek dochodowy ze wskazaniem miejsca zamieszkania w Gminie Kobierzycze.

**MIEJSCE,
które
ŁĄCZY**

WIERZBICE Z NOWYM BOISKIEM - INWESTYCJA, KTÓRA ŁĄCZY POKOLENIA

W Wierzbicach powstało nowoczesne boisko sportowe, zlokalizowane tuż obok świetlicy wiejskiej. To nie tylko miejsce do uprawiania sportu, ale również przestrzeń integracji mieszkańców – dzieci, młodzieży i dorosłych.

Boisko powstało dzięki wspólnemu wysiłkowi – 600 tys. zł pochodziło z budżetów: województwa, gminy oraz Funduszu Sołeckiego. Jak podkreśla wicemarszałek Wojciech Bochnak, celem inwestycji jest aktywizacja młodych i promowanie zdrowego stylu życia. Wójt Piotr Kopeć dodaje,

że takie inicjatywy uczą zaangażowania obywatelskiego i budują lokalną wspólnotę.

Obiekt cieszy się dużym zainteresowaniem, szczególnie wśród pasjonatów koszykówki.

Trener Karol Jaśko z KOSiR-u zwraca uwagę, że nowe boisko sprzyja wspólnemu spędzaniu czasu rodziców z dziećmi, a także rozwojowi sportowych talentów.

Inwestycja w Wierzbicach to dowód na to, że sport może łączyć ludzi i wzmacniać lokalną tożsamość – niezależnie od wielkości miejscowości.

Jakub Dworzecki / fot. Maciej Wętyczko

**DOLNY
ŚLĄSK**

Z OBRAD RADY GMINY KOBIERZYCE

16 maja odbyła się XII Sesja Rady Gminy Kobierzycy. Zostało podjętych 8 uchwał.

Podjęte uchwały dotyczyły: zmiany budżetu gminy Kobierzycy na 2025 r.; Wieloletniej Prognozy Finansowej; uczczenia 35. rocznicy odrodzenia samorządu terytorialnego, przyjęcia stanowiska wyrażającego poparcie protestu rolników, wyrażenia opinii przez Radę Gminy Kobierzycy odnośnie budowy autostrady A4 w nowym przebiegu na odcinku Nowa Wieś Kącka – Stary Śleszów, uchwalenia Statutu Gminy Kobierzycy, ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego dla strażaka ratownika OSP za wykonywanie określonych zadań oraz sposobu ustalenia ekwiwalentu, udzielenia pomocy finansowej dla Województwa Dolnośląskiego w zakresie realizacji zadania związanego z budową przystanków autobusowych wraz z przejściem dla pieszych oraz chodnikiem prowadzącym ruch pieszych od planowanych przystanków do zabudowań w miejscowości Wierzbice ul. Cytrusowa, przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego przy ul. Parkowej w północno-środkowej części wsi Tyniec Mały

Plany posiedzeń oraz wszystkie podjęte uchwały znajdują się na stronie internetowej gminy Kobierzycy: www.ugk.pl.

Maria Okraszewska

Nazwa zadania: **Budowa boiska sportowego wielofunkcyjnego w miejscowości Wierzbice**
Zadanie dofinansowane z budżetu Samorządu Województwa Dolnośląskiego w ramach programu pn. **Dolnośląski Fundusz Rozwoju Bazy Sportowej**
Umowę o dofinansowanie podpisano 3 grudnia 2024 r.
Dofinansowanie: 335 000,00 zł
Wartość zadania: 685 000,00 zł

INAUGURACJA MŁODZIEŻOWEJ RADY GMINY KOBIERZYCE

Młodzieżowa Rada Gminy Kobierzyce zainaugurowała swoją działalność! I Sesja odbyła się 9 czerwca br. w Urzędzie Gminy Kobierzyce. Młodzi radni złożyli ślubowanie, które brzmiało: *Ślubuję uroczystie, jako radny Młodzieżowej Rady Gminy Kobierzyce pracować dla dobra gminy Kobierzyce działać zawsze zgodnie z prawem oraz godnie i rzetelnie reprezentować swoich wyborców – młodzież gminy Kobierzyce.*

Wójt Gminy Kobierzyce Piotr Kopeć oraz Przewodniczący Rady Gminy Kobierzyce Wiesław Szwed wręczyli członkom Młodzieżowej Rady certyfikaty radnego. – *Serdecznie gratuluję objęcia zaszczytnej i odpowiedzialnej funkcji Młodzieżowego Radnego! To wyjątkowe wyróżnienie jest dowodem zaufania, jakim obdarzyli Cię rówieśnicy. Uważam, że dzięki energii, pomysłowości i otwartości na potrzeby młodzieży, wniesiesz wiele wartości do pracy Młodzieżowej Rady Gminy Kobierzyce. Życzę powodzenia w realizacji planów, satysfakcji z podejmowanych inicjatyw oraz pasji w kształtowaniu lepszej przyszłości dla młodego pokolenia.* – powiedział Piotr Kopeć wójt gminy.

Młodzieżowa Rada wybrała w tajnym głosowaniu Przewodniczącą, Wiceprzewodniczącą oraz Sekretarza. Przewodniczącą Młodzieżowej Rady została Victoria Ring, Wiceprzewodniczącym Alexander Andrusiewicz, a Sekretarzem Sebastian Sowiński.

Młodzieżowa Rada Gminy Kobierzyce ma na celu kształtowanie poczucia odpowiedzialności obywatelskiej, zwiększenie aktywności młodych ludzi, reprezentowanie interesów młodzieży oraz promowanie samorządności wśród młodych ludzi. Jej charakter jest konsultacyjny, inicjatywny i doradczy.

Wszystkim Młodzieżowym Radnym serdecznie gratulujemy i życzymy udanych wakacji! A oto skład Młodzieżowej Rady Gminy Kobierzyce w kadencji 2025-2027: Alexander Andrusiewicz, Julia Borkowska, Stanisław Jeleń, Marianna Jósewicz, Martyna Kądziała, Kacper Kotala, Daria Krawczyk, Julia Lipert, Izabela Marciniak, Victoria Ring, Julia Słomka, Sebastian Sowiński, Sebastian Szczepański, Laura Szewczuk, Justyna Szewczyk, Oliwier Tesak, Filip Tura, Maria Żuberek.

Maria Okraszewska

fot. Maciej Wętyczko, Jan Zybura

TERMINY PRZERW W DZIAŁALNOŚCI ŻŁOBKÓW GMINNYCH W OKRESIE WAKACJI 2025

04-15.08.2025 r.

pełni dyżur

przerwa

Żłobek Gminny
w Kobierzycach

Żłobek Gminny
w Wysokiej

18-29.08.2025 r.

pełni dyżur

przerwa

Żłobek Gminny
w Wysokiej

Żłobek Gminny
w Kobierzycach

PRZERWY WAKACYJNE W PRZEDSZKOLACH SAMORZĄDOWYCH I ODDZIAŁACH PRZEDSZKOLNYCH W SZKOŁACH PODSTAWOWYCH W ROKU SZKOLNYM 2024/2025

LIPIEC 2025

pełni dyżur

przerwa

Przedszkole i „0”
Wysoka

Przedszkole Ślęza

Przedszkole i „0”
Bielany Wrocławskie

Przedszkole i „0”
Tyniec Mały

Przedszkole Kobierzyc
i „0” SP Kobierzyc

Przedszkole i „0”
Pustków Żurawski

Punkt Przedszkolny i „0”
Pustków Wilczkowski

SIERPIEŃ 2025

pełni dyżur

przerwa

Przedszkole Ślęza

Przedszkole i „0”
Wysoka

Przedszkole i „0”
Tyniec Mały

Przedszkole i „0”
Bielany Wrocławskie

Przedszkole i „0”
Pustków Żurawski

Przedszkole Kobierzyc
i „0” SP Kobierzyc

Punkt Przedszkolny i „0”
Pustków Wilczkowski

OGŁOSZENIE O KONKURSIE

WÓJT GMINY KOBIERZYCE OGŁASZA KONKURS NA KANDYDATA NA STANOWISKO DYREKTORA SZKOŁY PODSTAWOWEJ IM. POLSKICH ODKRYWCÓW I PODRÓŻNIKÓW W KOBIERZYCACH

Organ prowadzący szkołę:

Gmina Kobierzyc

Al. Pałacowa 1, 55-040 Kobierzyc.

Nazwa i adres placówki, której dotyczy konkurs:

**Szkoła Podstawowa im. Polskich Odkrywców
i Podróżników w Kobierzycach,**
ul. Parkowa 7, 55-040 Kobierzyc.

Termin składania ofert upływa 3 lipca 2025 roku

Oferty należy składać w Urzędzie Gminy w Kobierzycach przy al. Pałacowej 1, w biurze obsługi klienta (na parterze) w zamkniętych kopertach z podanym adresem zwrotnym, numerem telefonu oraz adresem e-mail i dopiskiem *Konkurs na kandydata na stanowisko Dyrektora Szkoły Podstawowej im. Polskich Odkrywców i Podróżników w Kobierzycach*, w terminie do dnia 3 lipca 2025 r. do godziny 15.30.

Oferty można również przesłać listem poleconym na adres: Urząd Gminy Kobierzyc, Al. Pałacowa 1, 55-040 Kobierzyc.

W przypadku przesłania oferty listem poleconym, doręczenie przesyłki do biura obsługi klienta Urzędu Gminy w Kobierzycach musi nastąpić do dnia 3 lipca 2025 r. do godz. 15.30.

Nie dopuszcza się składania ofert w postaci elektronicznej.

Szczegółowe informacje dotyczące konkursu znajdują się na stronie internetowej gminy Kobierzyc.

Informacje o konkursie można uzyskać także w Referacie Edukacji, Kultury i Sportu urzędu gminy w Kobierzycach tel. 71 36 98 196 lub 71 36 98 197.

DZIECI Z NASZEJ GMINY ROZWINĘŁY SKRZYDŁA

Za uczniami klas czwartych z gminy Kobierzycze wyjątkowy semestr – pełen emocji, kreatywności i rozwoju. Dobiegła końca pierwsza edycja programu MotyLOVE, którego celem jest wzmocnienie poczucia własnej wartości wśród dzieci.

Inicjatywa jest realizowana przez fundację Bloompro. Objęła trzy szkoły: w Tyńcu Małym, Bielanych Wrocławskich oraz Pustkowie Wilczkowskim. W ramach programu dzieci uczestniczyły w warsztatach, podczas których poruszały istotne tematy dotyczące emocji, relacji i samoakceptacji. – *To moment integracji – wszystkie dzieci w klasie rozmawiały na wybrane przez siebie tematy. Mieliśmy 12 obszarów powiązanych ze zdrowiem psychicznym i budowaniem relacji. Uczniowie tworzyli prace artystyczne: obrazy, filmy, piosenki, w których wyrażali, co dla nich ważne* – opowiada Małgorzata Maluśka z fundacji.

Ten program to nie tylko kreatywna zabawa, to przede wszystkim głęboka refleksja nad tym, kim są młodzi uczestnicy i jak radzą

sobie z wyzwaniami, które stawia przed nimi życie – również to szkolne. Poruszano temat hejtu, a także dyskutowano, jak szukać pomocy i radzić sobie z emocjami. – *Byliśmy elastyczni i dostosowywaliśmy moduły do realnych potrzeb dzieci* – mówi psycholożka Małgorzata Janiak, od której dowiedzieliśmy się też, że nazwa programu – MotyLOVE – też nie jest przypadkowa. Symbol motyla towarzyszy całej inicjatywie jako metafora rozwoju i przemiany. – *Dzieci w tym wieku są jak motylki i dopiero rozwijają skrzydła. Chcieliśmy pomóc im je rozwinąć, wspierając ich w trudnym, ale ważnym momencie dorastania* – dodaje.

Pomysłodawczynią projektu jest zastępczyni wójta gminy Kobierzycze, Anna Dudarska – *Zachwyciła mnie ta inicjatywa i cieszę się, że nasze szkoły wzięły w niej udział. Dzieci pracowały nad projektem od początku drugiego semestru i efekty są niesamowite. Podczas jednego z modułów dzieci miały opisać, co w sobie lubią. Zapadła mi w pamięć wypowiedź jednego z uczniów, który napisał, że ma piegi na całej buzi. Dzieci uczą się akceptować siebie, a my powinniśmy je w tym wspierać* – dodaje.

Program MotyLOVE nie kończy się na jednej edycji. Już wiadomo, że w kolejnym semestrze dołączą do niego kolejne trzy szkoły z Wysokiej, Kobierzyc i Pustkowa Żurawskiego.

Jakub Dworzecki

Warsztaty teatralne dla dzieci i młodzieży
WARSZTATY TEATRALNE
07-09 lipca 2025 r.
3 DNI CODZIENNIE 3h WARSZTATÓW
Sonja Śpiewak-Meres
Warsztaty teatralne dla dzieci i młodzieży
Sonia Śpiewak-Meres

NIE PRZEGAP SZANSY, BY UCZYĆ SIĘ OD NAJLEPSZYCH

DLA KOGO?
Dzieci w wieku 10-14 lat
TRZYDNIOWE WARSZTATY
07-09 lipca 2025 r.

GDZIE?
Kobierzycki Ośrodek Kultury
(ul. Ludowa 7)
WARSZTATY BEZPŁATNE

Sonia Śpiewak-Meres
aktorka, reżyserka,
instruktorka teatralna.

Dowiedz się więcej!
zapisy od **10.06.2025 r.**

☎ 663 - 994 - 000
✉ asladaczka@kultura-kobierzycze.pl

*Ilość miejsc ograniczona **15 osób!**

*Twoja teatralna przygoda
zaczyna się w Kobierzycach!*

WWW.KULTURA-KOBIERZYCZE.PL

TO PROSTE

1. WYPEŁNIJ FORMULARZ
2. WYŚLIJ NA ADRES asladaczka@kultura-kobierzycze.pl
3. CZEKAJ NA ODPOWIEŹ

KSIĄDZ PRAŁAT ALEKSANDER BRANDT

- CZŁOWIEK, O KTÓRYM W KOBIERZYCACH POWINNIŚMY I CHCEMY PAMIĘTAĆ

Jest jeszcze w Kobierzycach wiele osób, które z czystym sumieniem będą mogły potwierdzić wszystko to, co zostało poniżej napisane. Jest bowiem jeszcze sporo tych, którzy pamiętają drobnego księdza przemierzającego szare i nie tak piękne jak dziś ulice naszej miejscowości, na czarnym i mocno wysłużonym rowerze. Księdza, który zawsze się zatrzymał, pomachał, pozdrowił, zapytał o zdrowie bliższych i dalszych członków rodziny, bo pamięć to miał niebywałą. Nosimy w sercach i pamięci obraz kapłana strokanego codziennością, ale pełnego uwagi na drugiego człowieka, przepełnionego miłością do Boga i Ukochanej Maryi. Ogrom dobroci i życzliwości, jaki mogliśmy doświadczać, jest dzisiaj trudny do wyobrażenia. Bo jak często można spotkać na swojej drodze człowieka, który zdejmując własne buty i oddaje drugiemu? Poznaliście kiedyś kogoś, kto zamiast w purpurze i zaszczytach witać głowę Państwa, oddaje się żarliwej modlitwie ukryty

w ciemnej i brudnej piwnicy? Nie, to nie będzie opowieść o człowieku z innego wymiaru, z innej planety. To będzie krótka historia o naszym *Branciku*, naszym Bracie Kochanym. Bez tytułów i złotych ornatów – tak zapewne by wołał.

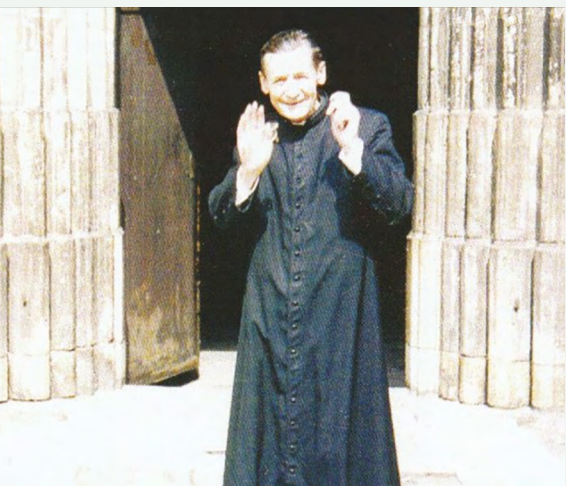
1981 rok – to wówczas ksiądz Brandt został pierwszym proboszczem kobierzyckiej parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. To wtedy rozpoczęła się 20-letnia bezgraniczna posługa nowym parafianom w atmosferze pokoju, braterstwa, skromności i pobożności. Początki może do łatwych nie należały, ale niezłomny i naznaczony niełatwą historią dzieciństwa ksiądz, niczym się nie zrażał. Mimo braku poparcia ze strony władzy, już w 1982 roku rozpoczęła się budowa kościoła w Kobierzycach. To było wielkie wydarzenie, wielki ruch ze strony proboszcza, ale stali za nim parafianie, a On ufał, że dopomoże mu Matka Boża. Naprawdę w to wierzył. To był ogrom pracy, ale On nie wstydził się prosić o pomoc, nie bał się zakasać rękawy i pracować na równi z innymi. I udało się. Dom Boży w Kobierzycach powstał, a w roku 1995 odbyła się konsekracja świątyni oraz uroczystość uhono-

rowania naszego księdza tytułem Prałata. To był rodzaj uczczenia Jego zasług dla parafii i Kościoła, choć próżno było wypatrywać Go w prałackich szatach.

Tak trudno ubrać dziś w słowa te lata, gdy w nasz kobierzycy krajobraz był wpisany Brancik. Jest tyle historii, przeżyć, jubileuszy, uroczystości, tyle wspomnień... Dziś już nikt tak jak On nie wyciąga z kieszeni poplątanych niebieskich niteczek, na których wisiały medaliki z wizerunkiem Maryi i rozdaje przechodzącym dzieciom. Brakuje nam tego uśmiechu, przymkniętych oczu, silnego uścisku dłoni i tego spalania się w pracy niczym kościelna świeca

na bożym ołtarzu. To były cudowne, prawdziwe, szczere lata w Kobierzycach. Nadszedł jednak moment na pierwsze pożegnanie, albowiem w 2001 roku ksiądz Brandt przeszedł na emeryturę. Miał zaznać chwili spokoju, wytchnienia i ciszy. Tak się jednak nie stało. Postanowił inaczej. Może chciał wrócić do korzeni, a może spełnić skryte marzenie. Wyjazd na Ukrainę – decyzja zapadła. Ksiądz wątpliwości nie miał, my za to spore. Tutaj, w naszych bezpiecznych domach, baliśmy się tak po ludzku o zdrowie i siły blisko 80-letniego człowieka. On sam zapytany o to odpowiedział: *To nie jest kwestia siły. Ja wiem, że jestem tam potrzebny, bo jak mnie tam nie będzie, to ci ludzie będą mieli dzień pański bez mszy świętej.* Od tego momentu Żyszczynce stały się nowym domem Księdza Brandta. Czuł się tam doskonale, a praca na ukraińskiej ziemi przynosiła morze radości i satysfakcji.

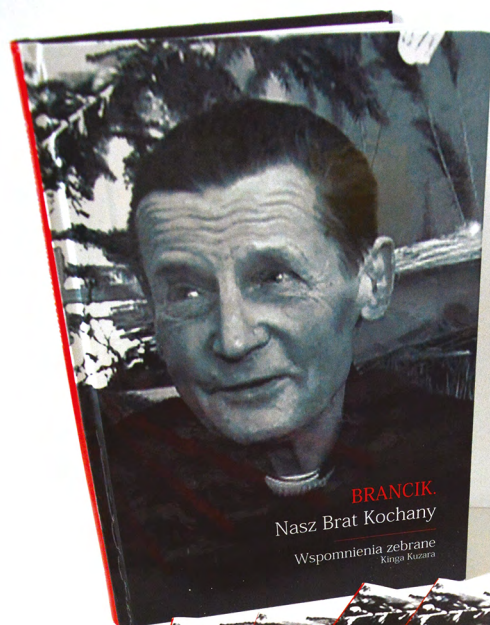

Znosił trud i niedogodności. Chcąc ułatwić Mu pracę w niewygodnych warunkach, byli parafianie organizowali liczne zbiórki darów, a pewnego dnia podarowali mu samochód. Tęsknota za *Brancikiem*, który już coraz rzadziej odwiedzał Kobierzycę była wielka, ale wiedzieliśmy, że i o nas pamięta w swoich modlitwach. 28 marca 2009 r. ksiądz Aleksander Brandt zmarł we wrocławskim szpitalu przeżywszy 83 lata.

Tak długo już Go nie ma z nami. 8 lipca przypada Jego rocznica urodzin, za rok będzie to rocznica okrągła – setna. Niektóre wspomnienia zachodzą już mgłą czasu, fotografie blakną, a Ci którzy mogliby pa-

miętać – odchodzą. Dla całej kobierzyckiej społeczności, ksiądz Brandt to postać zbyt ważna, by pozwolić, aby wraz z kolejnymi pokoleniami pamięć o Nim uciekła. Na przestrzeni lat, na różne sposoby kobierzycanie i nie tylko starali się, aby uchronić Go od zapomnienia. Stąd też pamiątkowe tablice oraz książka *BRANCIK. Nasz Brat Kochany* pomysłu Fundacji *Kraina Inspiracji*, wydanej z okazji 90. rocznicy urodzin księdza. Publikacja ta pod honorowym patronatem ówczesnego Wójta Gminy Kobierzycę – Ryszarda Pacholika oraz Dziekana Dekanatu Sobótka – ks. Zbigniewa Słobodeckiego, została bardzo ciepło przyjęta. U niejednego wywołała łzę radości, ale również wzruszenia.

Te wspomnienia pochodzą z książki
BRANCIK. Nasz Brat Kochany
 wydanej w 2016 r.

To jak On przeżywał mszę świętą, jak traktował sprawy święte, sprawy kościoła, Pana Boga, to się przekładało na traktowanie ludzi. On do ludzi podchodził jak do Pana Boga. On nigdy nikogo świadomie nie skrzywdził. Nikogo nie chciał w żaden sposób obrazić. Nawet, gdy w Wielki Piątek poszedł do knajpy, żeby tam chłopów od butelki wina odciągnąć, to nie krzyczał na nich, nie obrażał ich. Tylko sama Jego obecność tam wystarczyła, aby ci ludzie wyszli stamtąd. On miał odwagę. I miał szacunek wśród ludzi, z którymi przebywał.

ks. Dariusz Rzepka

Wyjazd do Ziemi Świętej był spełnieniem marzeń księdza Brandta. Dla Niego było to przeżycie religijne, był bardzo przejęty. Wszyscy przywieźli z tego wyjazdu liczne pamiątki, różańce, figurki, a ksiądz Brandt przywiózł worek kamieni... Celnicy zainteresowali się owym workiem, kazali wysypać zawartość i wyjaśnić. W worku były kamienie ze wszystkich szczególnych miejsc, jakie pielgrzymi odwiedzili. Kamień z Grobu Pańskiego, z Golgoty... Wszystkie oznaczone... Miały dla Niego nieocenioną wartość...

ks. Stanisław Rogalski

Charakterystyczne dla księdza Brandta było to, że nie przechodził obok kościoła. On do Niego wstępował ze względu na Gospodarza. (...) Kiedyś ksiądz Brandt wraz ze swoim przyjacielem, również duchownym, mieli dołączyć do grupy księży wypoczywających w Polanicy Zdroju. Wyruszyli samochodem z Wrocławia już o 7 rano. Do Polanicy oddalonej około 100 km dotarli dopiero o godzinie 22. Wszyscy byli niezwykle zdziwieni tym faktem, dlatego następnego dnia, kosztując polanickiej wody mineralnej, zaczęli głośno zastanawiać się, co takiego stało się po drodze, że wydłużyła się ona do 15 godzin. Ksiądz Brandt zaś odpowiedział: «Wszędzie tam, gdzie zobaczyliśmy znak prowadzący do kościoła, albo dostrzegliśmy kościelną wieżę, zbaczaliśmy z drogi. Chcieliśmy oddać cześć Gospodarzowi parafii – Jezusowi. Nikogo nie musieliśmy przy tym trudzić, bo nawet jak kościół był zamknięty, to była krata i mogliśmy pokłonić się Najwyższemu.»

ks. Leon Czaja

Zatelefonował do mnie, prosząc bym przez dwa dni miał pieczę nad Jego parafią, bo On wyjeżdża, już zresztą kolejny raz, do Częstochowy. Zapytałem, czy jedzie na pielgrzymkę? Odpowiedział: «Nie, jadę sam do Matki Boskiej po pieniądze, bo jestem bez grosza, a robotnikom trzeba wypłacić.» – «To Paulini Ci pomagają?» – zapytałem. «Nie, pomaga Mi Matka Boska...»

ks. Stanisław Rogalski

I tu, w kotłowni, w swej starej i poplamionej sutannie znalazłem Go klęczącego z różańcem w ręku na kupie koksu (...) a z serca przez rozchylone wargi płynął nieprzerwany strumień: «Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą...»

Grzegorz Potrykus

Dziś chcemy pójść o krok dalej. Pomysł nie jest nowy, gdyż narodził się już kilka lat temu. Dojrzał, wymagał rozeznania, oglądu sytuacji, aż decyzja zapadła. Stowarzyszenie *Razem dla Kobierzyc* wraz z osobami, którym ta sprawa również leży na sercu, pragnęliby, aby w Kobierzycach powstał pomnik księdza Brandta. Nie ma to jednak być pomnik w znaczeniu monumentu, którego można podziwiać z odległości. Zamyślem jest pomnik-ławeczka. Odlana z brązu postać naszego *Brancika* siedzącego na ławeczce, a tuż przy niej rower... Ma być to miejsce nie do zachwycań, lecz do zatrzymania i zamyślenia dla każdego. Wybór miejsca nie był łatwy. Ożywiona dyskusja trwała długo, lecz udało się. Ławeczka stanie blisko cmentarza, przy skrócie na plebanię. A zatem będzie w miejscu, z którym ksiądz Brandt był i jest kojarzony, ale równocześnie będzie blisko często uczęszczanej ulicy, tak, aby Ci którzy nie mieli okazji poznać księdza, mogli się zainteresować, przystanąć i dowiedzieć, jak wielki człowiek tu mieszkał.

Projektu oraz wykonania podjął się niebywale uzdolniony artysta – Jerzy Bokrzycki, który jest autorem podobnych prac. Całkowity koszt prac to blisko 150 tys. złotych. Wierzymy, że się uda, że jest to w naszym zasięgu. Wszystkim tym, którzy chcieliby wspomóc ten projekt dobrą myślą, słowem, ale też groszem będziemy wdzięczni. Ci, którzy chcieliby dołożyć swoją cegiełkę prosimy o wpłaty na konto Stowarzyszenia *Razem dla Kobierzyc*: 74 9575 0004 0000 4378 2000 0010 z dopiskiem: **darowizna na cele statutowe – pomnik-ławeczka.**

Kinga Kuzara

JERZY BOKRZYCKI

- ARTYSTA RZEŹBIARZ Z WIERZBIC

Absolwent wydziału rzeźby Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Swoje prace wystawiał w Polsce, Czechach, Holandii, Niemczech, Anglii, Irlandii. Miniatura rzeźby kladrubskiego konia znajduje się w zbiorach księżniczki Anny.

WAŻNIEJSZE REALIZACJE:

- 1996 – Naarden – *Razem* (brąz)
- 1997 – Wrocław – *Świnia w Pomniku zwierząt rzeźnych* (brąz)
- 2007 – Pardubice – *Energy* (brąz)
- 2008 – Brzeg – *Pielgrzym* (brąz)
- 2010 – Kudowa Zdrój – *Ogrodnik* (brąz)
- 2010 – Pardubice – *Fantom* (brąz)
- 2010 – Pardubice – *Josef Váňa* (brąz)
- 2011 – Wrocław – *Winner* (stal nierdzewna)
- 2012 – Chojnice – *Julian Rydzkowski* (brąz)
- 2013 – Zwierzyniec – *Żubr* (żeliwo)
- 2014 – Trzebnica – *Edmund Kajdasz* (brąz)
- 2017 – Wrocław – *Cielak w Pomniku zwierząt rzeźnych* (brąz)
- 2020 – Bielawa – *Eleni* (brąz)
- 2024 – Kudowa Zdrój – *Dyrygent* (stal nierdzewna)

Jerzy Bokrzycki jest mieszkańcem gminy Kobierzyce od 26 lat i w malowniczej miejscowości Wierzbice wraz z żoną Maciejką (też artystką) realizują swoje artystyczne pasje.

Jak to się stało, że przed laty los rzucił Pana w te strony?

Jak to często w życiu bywa, wiele w tym było nieoczekiwanego splotu wydarzeń. W 1998 roku mieszkaliśmy we Wrocławiu, tułaliśmy się po stancjach i szukaliśmy możliwości nabycia domu, który pozwoliłby nam, artystom, nie tylko mieszkać, ale i tworzyć. Przez 1,5 roku wynajmowaliśmy dom w Wojnowicach koło Mrozowa i wspólnie z naszymi dwiema córkami uczyliliśmy się życia na wsi. Myśleliśmy wtedy, że w tych okolicach osiadziemy na stałe, ale stało się inaczej. Wszystko za sprawą znajomego, który namówił nas na kupno domu w Wierzbicach. Skracając całą, dość zawiłą historię, trafiliśmy w końcu na dom, który spełniał nasze oczekiwania. Zapukałem do drzwi, otworzył mi pan Julian, który oznajmił, że owszem, przed laty myślał o sprzedaży gospodarstwa, ale teraz sprawa jest nieaktualna. Byłem tak załamany, tym co usłyszałem, że niemal zacząłem go błagać, by zmienił zdanie. Po długich i pełnych zwrotu akcji negocjacjach doszliśmy do porozumienia. Udało nam się zebrać żądaną kwotę i tak zostaliśmy mieszkańcami Wierzbic.

Na ile ta decyzja, by mieszkać i tworzyć właśnie w tym miejscu, miała wpływ na Pańską twórczość?

Myślę, że ten wpływ był ogromny. Ja mam taką osobowość, że zawsze marzyłem o tym, by się schować przed otaczającym światem i w swojej pracowni tworzyć różne dzieła. Rzeczywistość okazała się zupełnie inna. To ja w nowym miejscu musiałem wyjść ze strefy komfortu, poznać sąsiadów (którzy okazali się wspaniałymi ludźmi), poinformować ich o tym, kim jestem, czym się zajmuję i wyjaśnić, co to za hałasy dobiegają w środku nocy, gdy akurat tworzyłem kolejną stalową rzeźbę. Teraz, z perspektywy lat, mogę powiedzieć, że zostałem zaakceptowany zarówno jako mieszkaniec wsi i jako artysta rzeźbiarz. Najważniejsze, że oboje z żoną mamy swoją pracownię i możemy oddać się realizacji swoich pasji, a i świadomość pracy w optymalnych dla artysty warunkach, bardzo pomaga w codziennym życiu.

Dlaczego Pan został rzeźbiarzem?

Trudne pytanie, które sam sobie wielokrotnie zadawałem. Myślę, że złożyło się na to wiele

przyczyn, ale pierwszym takim etapem w moim życiu, który zaważył na przyszłości była fascynacja rysunkiem, którą zaraził mnie dziadek Michał. Kończąc podstawówkę nie wyobrażałem sobie innej szkoły niż liceum plastyczne. Lekcje rzeźby najbardziej lubiłem. Z czasem to ewoluowało i później nie wyobrażałem sobie, że mógłbym robić coś innego. Tworzę prace własne i lubię pracować na zadany temat. Gdy mam zlecenie, wtedy oddaję się temu całkowicie i staram się, aby efekt spełniał oczekiwania zamawiającego w maksymalnym stopniu, nie mówiąc o tym, że moja własna satysfakcja z dobrze wykonanej pracy ma też niebagatelne znaczenie.

Nad czym Pan obecnie pracuje?

Nie jest tajemnicą, że sprawa dotyczy dwóch rzeźb, które mogą powstać. Obecnie pracuję nad modelem pomnika repatriantów w Kobierzycach, przygotowuję koncepcję projektową i trwają rozmowy, gdzie to dzieło w przyszłości mogłoby stać. Druga sprawa dotyczy pomnika księdza prałata Aleksandra Brandta – fantastycznego człowieka, który łączył, pełnego wewnętrznej pasji w tym co robił i jak żył. Miałem przyjemność poznać go osobiście, widzieć wielokrotnie, jak przejeżdżał na rowerze przez Wierzbice i jest to dla mnie duży zaszczyt, że to właśnie ja mam być autorem tego pomnika.

Czy czuje się Pan jako artysta, człowiekiem spełnionym?

Z pewnością tak. To, że zostałem rzeźbiarzem uważam za swego rodzaju przywilej. Trzeba mieć świadomość, że tworzenie rzeźb bardzo często wiąże się z ciężką pracą fizyczną (kucie, spawanie stali, odlewanie w brązie itp.), taką walką z materiałem, by go ujarzmić. To czasami bywa żmudne i zniechęcające, ale gdy powstanie gotowe dzieło, o wysiłku się zapomina i pozostaje wielka satysfakcja z wykonanej pracy. Jeśli jeszcze przy tym moje prace zyskują uznanie w oczach innych – to warto się temu poświęcić!

Dziękuję za rozmowę.

Janusz Kołodziej

tuKobierzyce

HARCERSTWO WRACA DO KOBIERZYC. POWSTAJE NOWA DRUŻYNA, A ZAINTERESOWANIE ROŚNIE

Choć jeszcze kilka lat temu harcerstwo w wielu miejscowościach zanikało, dziś znów zyskuje na popularności – również w naszej gminie! Z inicjatywy lokalnych pasjonatów i rodziców, w Wysokiej powstała 10. Drużyna Harcerska Krzemień, a dzieci i młodzież coraz chętniej angażują się w jej działania.

Za nowym ruchem stoi grupa zaangażowanych instruktorów i wolontariuszy. Drużynowym Krzemienia jest podharcistrz Paweł Palka, który nie tylko prowadzi drużynę, ale też wspiera dorosłych – głównie rodziców – w zdobywaniu uprawnień instruktorskich. – *Chcemy, aby na bazie tej drużyny powstawały kolejne gromady zuchowe i nowe zastępy. Będę pomagał rodzicom, którzy chcą zakładać własne jednostki* – zapowiada Paweł Palka.

Na jednej z pierwszych zbiórek dzieci miały okazję wziąć udział w szeregu tematycznych warsztatów. Jak zdradziła przyboczna Elżbieta Poprawa, każde stanowisko miało inny charakter: *Druha z gitarą uczyła pieśni harcerskich, druh Mikołaj pokazywał podstawy pierwszej pomocy, a druh Kuba uczył rozpalamia ognisk i budowania stosów. Były też*

stanowiska poświęcone symbolic harcerskiej, gdzie dzieci poznawały prawo harcerskie i znaczenie krzyża harcerskiego, a na ostatnim z nich dzieci odkrywały świat nawigacji – m.in. poznały, jak posługiwać się mapą i kompasem – wyjaśnia przyboczna.

– Zbiórki mają charakter przygodowy, ale też edukacyjny. Organizatorzy stawiają na rozwijanie samodzielności, współpracy i odpowiedzialności. Scenariusze działań tworzymy wspólnie z dziećmi. Planujemy m.in. wyjazdową zbiórkę na Ślężę oraz jednodniowy biwak, by pokazać dzieciom, jak wygląda życie harcerskie w plenerze – dodaje Elżbieta Poprawa.

Nowa drużyna skupia dzieci z klas 1–3 oraz 4–6. Docelowo planowane jest również utworzenie grupy dla starszych

chętnych, by Ci także mogli zaangażować się w działalność drużyny, bo jak podkreślają organizatorzy: *Harcerstwo to nie tylko przygoda, ale też realna okazja, by dzieci mogły wpływać na swoje otoczenie, uczyć się działania w grupie, planowania i odpowiedzialności.* W tej chwili działa już grupa w Wysokiej, ale kolejne planowane są w Kobierzycach i innych miejscowościach gminy. Wszystko wskazuje na to, że harcerstwo znów ma szansę rozkwitnąć – z nową energią i blisko lokalnej społeczności.

Jakub Dworzecki

GMINNY OŚRODEK POMOCY SPOŁECZNEJ W KOBIERZYCACH WPROWADZA USŁUGI SĄSIEDZKIE

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kobierzycach wdraża Program *Korpus Wsparcia Seniorów* moduł I na 2025 rok ogłoszony przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Działania w ramach Programu – Modułu I – wspierają gminę w zakresie rozwoju działań samopomocowych poprzez uruchomienie i utrzymanie usług opiekuńczych świadczonych w formule usług sąsiedzkich.

Realizacja tego programu w naszym ośrodku ma w tym roku charakter pilotażowy. Adresatami programu Korpus Wsparcia Seniorów moduł I są seniorzy w wieku 60 lat i więcej, mający problemy z samodzielnym funkcjonowaniem z powodu wieku, choroby lub innych powodów, którzy wymagają wsparcia innych osób.

Czym są usługi sąsiedzkie?

Pod pojęciem usług sąsiedzkich należy rozumieć świadczenia pomocy społecznej o charakterze opiekuńczym, które organizowane są w miejscu zamieszkania. W ramach usług sąsiedzkich może być świadczona pomoc w następującym zakresie:

- zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych,
- prostej podstawowej opieki higieniczno-pielegnacyjnej – czynności, które nie wymagają specjalistycznego przygotowania,
- w miarę potrzeb oraz możliwości zapewnienia kontaktów z otoczeniem.

Kto będzie mógł skorzystać z pomocy?

Pośrednimi adresatami programu są osoby w wieku 60 lat i więcej, mające problemy z samodzielnym funkcjonowaniem ze względu na stan zdrowia, prowadzące samodzielne gospodarstwa domowe, nie pozostające w związku małżeńskim i nie posiadające wstępnych ani zstępnych na terenie gminy Kobierzyce.

Jakie są formalności związane z przyznawaniem pomocy w formie usług sąsiedzkich?

Usługi sąsiedzkie są świadczeniem niepieniężnym pomocy społecznej określonym w art. 50 ust. 3a, 3b, 4a, 4b, 6a, 6b ustawy o pomocy społecznej. Przyznanie świadczenia w formie usług sąsiedzkich przeprowadzone jest przeprowadzeniem przez pracownika socjalnego rodzinnego wywiadu środowiskowego w miejscu zamieszkania seniora. W ramach tego wywiadu pracownik socjalny ustala sytuację osobistą, rodzinną, dochodową i majątkową seniora, w tym zakres jego potrzeb.

Przyznanie świadczenia w formie usług sąsiedzkich następuje w formie decyzji administracyjnej, określającej wymiar usług, zakres usług oraz odpłatność za usługi.

Kto będzie mógł świadczyć pomoc?

Świadczeniem usług sąsiedzkich może zajmować się osoba, która spełni poniższe wymagania:

- jest osobą pełnoletnią;
- nie jest członkiem rodziny osoby, na rzecz której są świadczone usługi sąsiedzkie;
- nie jest oddzielnie zamieszkującym małżonkiem, wstępnym ani zstępnym osoby, na rzecz której są świadczone usługi sąsiedzkie;
- złożyła organizatorowi usług sąsiedzkich oświadczenie o zdolności pod względem psychofizycznym do świadczenia takich usług;

- zamieszkuje w najbliższej okolicy osoby, na rzecz której są świadczone usługi sąsiedzkie;
- ukończyła szkolenie z zakresu udzielania pierwszej pomocy;
- została zaakceptowana przez osobę, na rzecz której są świadczone usługi sąsiedzkie;
- została zaakceptowana przez organizatora usług sąsiedzkich.

Uchwała nr LII/1027/2024 Rady Gminy Kobierzyce z dnia 23 lutego 2024 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, usługi sąsiedzkie oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania.

Kontakt:

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej
ul. Witosa 18, 55-040 Kobierzyce
tel. 71 36 98 000

Karolina Kafka – Kierownik Działu
Zabezpieczenia Społecznego

Z wielkim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci

śp. Stanisława Kozła

męża Agaty Kozioł – byłej Radnej Gminy Kobierzyce oraz wieloletniej
sołtys Królikowic, ojca Justyny Kozioł – sołtys Królikowic

Rodzinie i Bliskim

wyrazy głębokiego współczucia składają

Piotr Kopec

Wójt Gminy Kobierzyce
wraz z pracownikami Urzędu Gminy

Wiesław Szwed

Przewodniczący Rady Gminy Kobierzyce
wraz z Radą Gminy Kobierzyce

oraz Sołtysi Gminy Kobierzyce

SZACHOWY TALENT UCZY SIĘ W WYSOKIEJ

Królewska gra, jaką od tysięcy lat nazywane są szachy, w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Wysokiej od lat zajmuje poczesne miejsce. Siedem lat temu z inicjatywy dyrektora Haliny Frodymy do tej szkoły trafił Krzysztof Krupa – znany zawodnik, trener szachowy, pedagog, wychowawca wielu pokoleń szachistów, który prowadzi zajęcia z uczniami.

– Poproszono mnie, abym tu zorganizował turniej szachowy «Wrocławska wieża», który wcześniej był rozgrywany w SP 15 we Wrocławiu. Obecnie nosi on nazwę «Wysoka wieża» i tak się składa, że od 6 lat moi podopieczni regularnie go wygrywają. Środowisko, w którym pracuję jest idealne dla tej dyscypliny sportu. Tu są wybitne dzieci, tu są świetli i inteligentni rodzice, którzy rozumieją, że dla ich latorośli, gra w szachy przynosi wiele korzyści.

To nie tylko nauka logicznego myślenia, ale przede wszystkim jest to gra, która uczy przewidywania i planowania następnych posunięć (umiejętność bardzo przydatna dla młodych ludzi w «dorosłym» życiu), kształtuje odporność na stres i rozwija wolę walki. Szachy to jest przede wszystkim rywalizacja – nie tylko z przeciwnikiem, ale i z samym sobą, z własnymi słabościami. Ta gra kształtuje charakter młodych ludzi i cieszę się, że w na-

szej szkole są tak dobre warunki do jej uprawiania.

Dzieci i młodzież szkolna ma do dyspozycji specjalny gabinet, w którym odbywają się zajęcia. Nic dziwnego, że od lat ZSP w Wysokiej należy do czołówek szkół, gdzie uczniowie uczą się tej gry, nie tylko na Dolnym Śląsku, ale i w kraju, a ostatnio również za granicą. Na rozgrywanych w kwietniu na wyspie Rodos, Mistrzostwach Świata Juniorów w grze błyskawicznej, tytuł wicemistrzowski wywalczyła uczennica tej szkoły – Alicja Gruszecka. Jest to najbardziej ekstremalna odmiana królewskiej gry, Błyskawiczne tempo, tylko 5 minut na całą partię, a premiowana jest nie tylko wiedza, opanowanie, ale i niezwykle szybka reakcja i refleks. Wcześniej szachistka z ZSP w Wysokiej w Mistrzostwach Europy w Pradze (sierpień 2024) zajęła 7. miejsce i pokazała niezwykle możliwości, ale na Rodos to już był prawdziwy koncert Polki. Na 11 partii tylko jedną przegrała z Rosjanką Alisą Genrietą Yunker, później już tylko 8 wygranych, przy 2 remisach.

– Szachami w formie zabawy zaczęłam interesować się już w przedszkolu, a namawiali mnie do tego moi rodzice. Na początku było to uczenie się ruchów i poznawanie tej gry. Po przyjeździe do pierwszej klasy trafiłam do Pana Krzysztofa, który powiedział, że mam talent do tej gry i rozpoczęły się już poważne zajęcia i treningi. Bardzo mi się to spodobało, sama lubię rywalizację, więc nie jest to dla mnie takie trudne, a przy tym szachy pomagają mi logicznie myśleć np. przy odrabianiu lekcji. Po jakimś czasie zaczęłam wygrywać coraz więcej partii,

nawet z dużo starszymi przeciwnikami. Na te mistrzostwa jechałam trochę niepewna, bo nie wiedziałam, co mnie czeka. Po cichu liczyłam oczywiście na dobry wynik, ale tego, że będę tak wysoko w klasyfikacji, się nie spodziewałam. Miałam bardzo dobry początek turnieju, wygrałam kilka partii i znalazłam się w czołówce. Tak mnie to zdopingowało, że już do końca grałam o wszystko. I udało się – jestem wicemistrzynią świata!

Trener Krzysztof Krupa nie chciał być gorszy od swojej utalentowanej podopiecznej. W rozgrywanych w Świdnicy Mistrzostwach Europy Weteranów w szachach (European Senior Team Championship 2025) wspólnie z Wiesławem Janochą, Januszem Żyłą i Ryszardem Czajkowskim, wywalczyli drugie miejsce i zdobyli srebrne medale. Trener tak mówi o swojej zawodniczce – «Gruszecka» będzie mistrzynią!

Kiedy Ala była jeszcze malutka, rodzice pytali szachowego pana w przedszkolu, czy warto się bardziej angażować. – Dajcie sobie Państwo spokój – usłyszeli. Na szczęście trafiła na... Wysoką. – Ile w tygodniu siedzisz nad szachami? – to typowe pytanie – 6 dni – pada odpowiedź. – Czyli odpoczywasz w niedzielę? – Nie, w soboty, bo wtedy zwykle gram w turniejach – odpowiada Alicja. Taką jest prawda. Tyle trzeba poświęcać czasu przy wyczynowym traktowaniu królewskiej gry. Ale u młodej mistrzyni grafik wygląda inaczej. Poważnie traktuje też ćwiczenia z szarfami akrobatycznymi, ambitnie pływa, a w szkole będąc uczennicą ZSP Wysoka skończyła czwartą klasę ze średnią ocen 6.0. I ciągle odczuwa radość z grania w szachy.

OFERTA WAKACYJNA KOSIR KOBIERZYCE 2025

ZAJĘCIA

- PIŁKA NOŻNA
- KARATE
- STREETBALL
- CROSSFIT
- BOKS
- PILATES
- AEROBIK
- YOGA
- BODY PUMP
- LATINO DANCE
- ZAJĘCIA SPORTOWE DLA PAŃ
- ĆWICZENIA WZMACNIAJĄCE

WARSZTATY

- BOKSERSKIE
- BIEGOWE
- YOGA W PLENERZE
- TABATA
- ZAJĘCIA SPORTOWE W PUSTKOWIE ŻURAWSKIM

ZAJĘCIA DLA DZIECI ORAZ DOROSŁYCH!

DOŁĄCZ DO NAS!

DZIAŁANIE FINANSOWANE Z BUDŻETU GMINY KOBIERZYCE

+71 715 12 00
 sport-kobierzyce.pl

KOSIRKobierzyce
 ul. Dąbowa 20
 55-040 Kobierzyce

KPR GMINY KOBIERZYCE KOŃCZY SEZON ZWYCIĘSTWEM.

KOBIERKI ODEBRAŁY BRĄZOWE MEDALE ORLEN SUPERLIGI KOBIET!

KPR Gminy Kobierzyce pokonał we własnej hali Energe Start Elbląg 33-24 w ostatnim meczu sezonu 2024/2025. Kobierczanki odebrały także brązowe medale Orlen Superligi Kobiet.

Przed meczem wiadomo już było, że jego ostateczny wynik nie ma wpływu na końcową kolejność w Orlen Superlidze Kobiet.

Kobierczanki na kilka kolejek przed końcem zapewniły sobie brązowe medale, Start – czwarte miejsce. Żadna z drużyn, które stanęły naprzeciw siebie na parkiecie przy Dębowej 20, nie zamierzała jednak odpuszczać.

Wynik spotkania otworzyła Mariola Wiertelak i w pierwszych minutach to właśnie kobierki spisywały się na boisku lepiej.

Po siedmiu minutach prowadziły 5-2. Początkowo Start miał problem z błędami własnymi i skutecznością, bo świetnie w bramce spisywała się Beata Kowalczyk. Podopieczne Magdaleny Stanulewicz doprowadziły do wyrównania po niecałym kwadransie (6-6 w 13'). Kobierki zanotowały jednak serię sześciu trafień z rzędu, czym ustawiły wynik pierwszej połowy (18-14). Po zmianie stron elblążanki podkręciły tempo i zdołały zmniejszyć dzielący je dystans od rywalk (20-28 w 36') – bardzo dobrze w tej części gry spisywała się m.in. Tatsiana Pahrabitskaya oraz Paulina Peplińska. Ostatecznie kobierczanki kontrolowały przebieg spotkania, a dzięki interwencjom Patrycji Chojnackiej mogły wyprowadzać szybkie kontrataki (31-22 w 56'). Wynik spotkania na 33-24 ustaliła Wiktoria Kocińska.

Najlepszą zawodniczką meczu wybrano Beatę Kowalczyk, a w zespole Elbląga wyróżniono Paulinę Kuźmińską. Po meczu kobierczanki odebrały brązowe medale Orlen Superligi Kobiet. Mariolę Wiertelak oraz Małgorzatę Buklarewicz uhonorowano również nagrodami indywidualnymi za ponad 1000 trafień w najwyższej klasie rozgrywkowej. Kapitanka zespołu, Mariola Wiertelak, odebrała również wyróżnienie za ponad 1000 bramek zdobytych dla koberek. Następnie pożegnano odchodzące z Kobierzyce zawodniczki: Marcelinę Polańską, Wiktorię Kocińską, Aleksandrę Zaleśny oraz Sofię Holińską. Karierę sportową zakończyła Beata Kowalczyk która odebrała specjalne wyróżnienie z rąk legendy polskiej piłki ręcznej, Prezesa Związku Piłki Ręcznej, Sławomira Szmala.

Marta Trzeciakiewicz
fot. Michał
Ciechanowicz

Kobierki: Kowalczyk, Saltaniuk, Chojnacka – Drażyk 4, Stapurewicz 4, Buklarewicz 1, Kozioł 4, Wiertelak 7, Ważna 4, Melekestseva 3, Kocińska 2, Polańska 2, Kucharska, Schneider 1, Holinska 1
Karne: 1/2

Kary: 10 min. (Kucharska, Wiertelak, Melekestseva x2, Stapurewicz)

Start: Pentek, Radojic – Kuźmińska 5, Pahrabitskaya 3, Wołoszyk 1, Grabińska 4, Peplińska 2, Szczepanek 1, Wicik 3, Chwojnacka 1, Szczepaniak, Dworniczuk 1, Tarczyluk 3
karne: 3/3

kary: 8 min. (Chwojnacka, Wicik, Wołoszyk x2)

RYWALIZACJA

ROWEROWA STOLICA POLSKI

2025

1-30 czerwca

Atrakcyjne nagrody dla
najlepszych rowerzystów i
rowerzystek z terenu Gminy
Kobierzyce

- Rowery elektryczne na tydzień
- Vouchery na sprzęt sportowy
- Puchary

Pobierz darmową aplikację Aktywne Miasta i dołącz do zabawy!

aktywne.miasta.pl

Schemat połączeń komunikacji autobusowej Bus network

- linie zwykłe regular service
- linie dowozowe shuttle service
- linie nocne night service
- linie cyklobusowe bike-friendly service
- Tylko wybrane kursy lines with restricted service
- Linia kolejowa Świdnica - Kobierzyce - Wrocław railway line Świdnica - Kobierzyce - Wrocław
- Przystanki stałe fixed stops
- Przystanki "na życzenie" (linie zwykłe, linia nocna) stops on request (regular lines, night service)
- Przystanki jednokierunkowe (stałe, na życzenie) one-way stops (fixed, on request)
- Przystanek końcowy terminus
- Przystanek końcowy wybranych kursów terminus for selected courses
- Dogodna przesiadka autobus ↔ pociąg convenient transfer between bus and train

Linie zwykłe regular lines

- 112 Wrocław Krzyki – Wrocław Galeria Dominikańska
- 612 Wrocław Krzyki – Wrocław Dworzec PKP (Sucha)
- 812 Wrocław Krzyki – Kobierzyce Witosza
- 822 Wrocław Hallera – Bielany Wr. Kwiatowa (– Kobierzyce Witosza) (– Bielany Wr. Centrum Handlowe)
- 842 Wrocław Krzyki (– Bielany Wr. Kwiatowa) – Kobierzyce Witosza (– Półczysce)
- 852a Wrocław Krzyki – Kobierzyce Witosza – Wrocław Krzyki
- 862 Wrocław Dworzec PKP (Sucha) – Solna (– Owsianka Pętla)
- 872 Wrocław Krzyki – Tyńczyk Pętla
- 882 Wrocław Krzyki – Cieszyce Kasztanowa (– Pustków Żurawski Damianowicka)
- 892a Wrocław Krzyki – Owsianka Pętla – Wrocław Krzyki
- 913 Wrocław Krzyki (– Rzeplin Pętla) – Żórawina Niepodległości (Mostek)

Linie dowozowe shuttle service

- 832a Bielany Wr. Skrzyżowanie – Śleza Parkowa "Zamek Topacz"
- 832b Tyniec Mały – Domasław PKP
- 832c Księginice Oławska – Domasław Wrocławska
- 832d Kuklice Świątlica – Kobierzyce Spółdzielcza PKP
- 832e Tyńczyk Pętla – Kobierzyce Spółdzielcza PKP

Linie nocne (kursuje w nocy czw/pt, pt/sb i sb/nd)

- N62 Wrocław Dworzec PKP (Sucha) – Solna

Linie cyklobusowe (kursuje w dni wolne od pracy od 1 maja do 30 września)

- 862a Wrocław Dworzec PKP (Sucha) – Kobierzyce Witosza

